

ಗೋಕರ್ಣ ಬಿಟ್ಟು ಹಜ್ಜುಹಸರಿನ ಕಾಡಿನ ಮದ್ದತ್ತ ಚಲಿಪತ್ತಿತ್ತು. ‘ನೋಡಿದ್ದ ಗೋಕರ್ಣ ಕ್ಷೇತ್ರಾನು. ನಮ್ಮ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇವೊಂದು ಗೀರೆಬು ಪಟ್ಟಣ ಮತ್ತೊಂದು ಇಲ್ಲ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಗೋಕರ್ಣನಾಥೆಶ್ವರ ಇಲ್ಲಿಂದ ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಪರಮಾನಂಟಾಗಿ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸೆಲೆಸಿರುವನಂತೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಜನ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇತ್ತಿಚೆಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ’ ಎಂದು ನಡೆದ್ದ. ಹನೇಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಭೂತ ಸ್ವಾಗತ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಅನ್ನ, ಸಾರು, ಹಪ್ಪಳ, ಪಾಯಿಸದ ಉಂಟ ಆಗಿತ್ತು. ಜಿ.ವಿ. ಹೆಗಡೆಯ ಮೊಮ್ಮುಗು ಅರೋಗ್ಯವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದ. ‘ಇವನನ್ನೂ ವರ್ಕೆಲಿಗಿರಿ ಇಂಷಿಬಿಡಿ’ ಎಂದು ಮಗುವಿನ ಕ್ಯಾರ್ಯಲ್ಲಿ ಬಂಧುರು ರೂಪಾಯಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೆ. ‘ನೋಡೋಣ, ಯಾರ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಪನು ಬರೆದಿರುತ್ತದೆಯೇ. ಅದೇ ಪ್ರಯತ್ನವಂತೂ ಮಾಡೇಕು’ ಎಂದು ನಡೆದ್ದ ನಾರಾಯಣ ಹೆಗಡೆ. ಹನೇಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಹೊರಟು ಓಂ ಬೀಚ್ ನೋಡಿಕೊಂಡು ತದ್ದಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಮತ್ತೆ ಬೋಣ್ಣ ಹತ್ತಿ ಅಫಣಾಶಿನಿಯ ಹೆಗಡೆಯ ಮನೆ ತಲುಪಿದಾಗ ಸಂಜೆ ಅರೂವರೆ ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಕಟ್ಟಲು ಮುಸುಕ್ತಿತ್ತು. ನೀರಿನ ಜುಳು ಬುಳು ನಿನಾದ ಕಿವಿ ತುಂಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲ ನೀರನ್ನೇ ಕಂಡ ನನಗೆ ಕಣ್ಣಗಳು ಬದ್ದೆಯಾದಂತೆ ಅನುಭವವಾಗಿತ್ತು. ಹೊರಗೆ ಮತ್ತೆ ಶುರುವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿತ್ತು.

ನಾನು ಉಲ್ಲಿಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಹಡಿಯ ರೂಪಿನ ತೀಬಳ್ಳು ಮೇಲೆ ಒಂದು ಘುಲ್ಲು ಬಾಟಲ್ಲಾ ಗ್ರಿನ್‌ಡಿಚ್‌ ವಿಸ್ತಿ, ಸೋಡಾ ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಬಾಟಿಗಳಿಗಳನ್ನು ಜಾನಾದನ ಭಾಳಿಗ ತಂಡಿಡುತ್ತಾ ‘ಹೆಗಡೆ ದಿನವೂ ಒಂದೊಂದು ಹೋ ಟ್ರಿಂಕ್ ತಗೋವಾನೆ, ವಿಸ್ತಿ ಅಧವಾ ಬ್ರಾಂಡಿ. ನರಗಳ ವಿಕ್ಕೆಸ್‌ನೇ ಇದು ಒಳೆಯದೆಂದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿರುವರಂತೆ. ಇವೂತ್ತು ಗ್ರಿನ್‌ಡಿಚ್‌ ವಿಸ್ತಿ ತೆಗೆದವನೆ ಅಂದೆ ಏರಡಿರಿದ ಏರಡೂವರೆ ಹೋ ಗ್ರಾರಂಟಿ. ಇಂಥ ಕಾಸ್ಟ್ ಟ್ರಿಂಕ್ ತಗೋಳೆಷ್ವಾಗ ನನಗೂ ಒಂದೆರಡು ಹೋ ಕೊಡ್ಡಾನೆ ಅಂಡಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ಕಾಣೆ ಮೀನು ಬದು ಗಂಟಿಗೆ ತಂದು ಕೀಲ್ನೋ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಹೋದ ಭಿಮವನಾಯಿ. ಪ್ರೇಶ್ ಅಂದ್ರೆ ಪ್ರೇಶ್. ನನ್ನ ಕ್ಯಾರ್ಯಲ್ಲಿ ಫೋ ಪ್ರೈಸ್ ತಿನ್ನಲ್ಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಣಿ ಮಾಡಿಬೇಕು. ನಾನೂ ಹೆಗಡೆ ಉರಿವನ್ನೇ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದರಿಂದ

ಹತ್ತೆನೇ ಇಯ್ತಿನವರೆಗೂ ಕಾಸ್ ಮೇಟ್‌ ಬೇರೆ. ನಾನು ಹತ್ತೆನೇ ಇಯ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡ್ಫೋ ಫೇಲಾಗಿ ಮುಂಬಯಿಗೆ ಓಡಿಹೋದೆ. ಇವ ಲಾ ಪಾಸುಮಾಡಿ ವಕೆಲಿಗಿರಿ ಶುರುವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಳ್ಳೆ ಹೆಸರು ಮಾಡ್ತು. ಇವರಪ್ಪನ ಅಡಿಕೆ ಬಿಸಿನೆಸ್‌ನ್ನು ಇವ ಮುಂದುವರೆಸಿದ್ದೆ ಇವೆಲ್ಲು ಪನಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರು ಇವತ್ತು ಕೋಟಿ ಪುಳ್ಳ ಆಗಬಹುದಿತೆಂದು ಜನ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಮಾತನಾಡ್ಡಾರೆ. ಅದರೆ, ನಮ್ಮ ಹೆಗಡೆ ಅದೆಂಥಾದ್ದು ಕಮ್ಪ್ಯುನಿಸ್‌ ಸಿದ್ಯಾಂತಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಬಿದ್ದು ಈ ವಕೆಲ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟ. ನಾನು ಬಾಂಬಿ, ಗೋವಾಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಪ್ಪು ವರ್ಷ ಹೋಟೆಲ್‌ ಬಿಸಿನೆಸ್‌ ಮಾಡಿದ್ದುಂಟು. ಮುಂಬೈನ ಜುಹೂನಲ್ಲಿರುವ ಮಹೇಶ್ ಲಂಜ್ ಹೋಟನಲ್ಲಿ ಎಂಬು ವರ್ಷ ಸೀಎಸ್‌ ಮಾಡಿದೆ. ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕ್ವಾರ್ಟ್‌ ಬಂದು ದುಡಿದ್ದೆಲ್ಲ ಆಸ್ಟ್ರೇಗೆ ಸುರಿದಿದ್ದಾಯಿತ್ತು. ಕಡೆಗೂ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲಿಂಬಿಕೊಳ್ಳು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಮುಂಬಯಿಯಿಂದ ಬರಿಗ್ರೇಯಲ್ಲಿ ಉರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಜಿ.ವಿ. ಹೆಗಡೆ ಇಲ್ಲಿರುವುದು ಗೋತ್ತಾಗಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟೆ. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ, ಹೋಟ್‌ ಪುಂಬಾ ಉಂಟ, ದಿನ ಒಂದಿಪ್ಪು ಗುಂಂಡು ಹಾಕಲು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಾನೆ ಹೆಗಡೆ. ಅವನ ಎಂಥಾ ಭಾಕರಿಯನ್ನಾದರೂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮಾಡ್ಡೇನೆ ಹೆಗಡೆ ಹವಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ನಾನು ಹೀಗಾರೆ. ಚಿ ಅಂದರೆ ಗೋಡ ಸಾರಸ್ವತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ನಾಪು ನಾನು ವೆಚೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಹವಕರು ವೆಚಿಟೆರಿಯನ್ನೇ. ಶಿಗ ಅವರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಾರಿಸ್ತಾರೆ ಬಿಡಿ. ಮೊದಲೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬಿರುಗೋಬ್ಬರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಆಗುತ್ತಿರೆಲ್ಲ, ಈಗ ಬಿಡಿ, ಎರಡೂ ಭಾತಿಗಳೂ ಒಂದರೊಳಗೊಂಡು ಬೆರಕೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರೆ. ನನ್ನ ಮತ್ತು ಹೆಗಡೆಯ ನಡುವೆ ಮಾತ್ರ ಯಾವೇತ್ತು ಆ ಭಾವನೆ ಬಂದಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನಾರಾಯಣ ಹೆಗಡೆ ಸಹ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಧೇಟ್ ಅಪ್ಪನ ಪಡಿಯಚ್ಚೇ ಸರಿ...’ ಜಾನಾದನ ಭಾಳಿಗ ಮತ್ತಪ್ಪ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದನೇನೋ; ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜಿ.ವಿ. ಹೆಗಡೆ ನಾರಾಯಣ ಹೆಗಡೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿ ರೂಪಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಮಾತು ನಿಲಿಸಿದ್ದು. ‘ಇವನ ಬಾಯಿ ನಮ್ಮ ಅಫಣಾಶಿನಿಯ ಹಾಗೆ ಸೆದಾ ಭೋಗರೆಯಿತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರೆ, ನನ್ನ ಅರೋಗ್ಯ ದ್ವಾರಾ ಗಾರಿಗಳು ಅಫಣಾಶಿನಿಯ ಜುಳು ಬುಳುನಾದ ಇವನ ಆಯ್ದೆ